

for vi faae en aldeles fuldkommen Sikkerhed for, at de Bestemmelser, som til Sikkerhed for Folkefriheden findes i Danmarks Riges Grundlov, men som ere udfaldne i Udkastet til en Grundlov, at de faae deres Plads i Heelstatsgrundloven, og saameget mere faae det, som jeg er ganske vis paa og fuldkommen forsikkert om, at det vilde aldrig lade sig gjennemføre i en saadan Heelstatslovgivning, som forventes engang. Thi, naar Taler skal være om, at vi skulle faae Alt tilføjes ogsaa med Holsteen, som er optaget i det Tydske Forbund, følger jo ligesom deraf, at en saadan Frihed, som det Tydske Forbund ikke vil tilstaae nogen Landsdeel, som tilhører Tydsland, heller ikke kan blive tilstaaet os, dersom vi skulle have Forsatning fælles med Holsteen. Jeg skal til Exempel blot nævne vor Trykkefrihed. Hvorledes vil det see ud med den, dersom den Paragraph i Grundloven, der tilsikrer os, at Censuren og alle saadanne forebyggende Forholdsregler mod den frie Tankeudveksling ikke kunne finde Sted, udskydes af vor Grundlov? Hvorledes vil det see ud, naar der skal tales om den i Heelstatsforsatningen? Er der Nogen blandt os, som troer, at en saadan Trykkefrihed, som vi nyde, vil paa nogen Maade blive tilstaaet i Holsteen som et Stykke af det Tydske Forbund, blandt os, som vide, at danske Blade, som lovligt ere udkomne her, er det blevet forbudt at udbrede i Hertugdømmet Slesvig? Naar vi have Saadant for os, mener jeg, at det er aldeles nødvendigt, at vi faae en fuldkommen klar Sikkerhed for, hvordan denne Heelstatsforsatning skal see ud, hvorledes den bliver baade med Hensyn til Sammensætningen af den, der skulle repræsentere Folket deri, og med Hensyn til de Stykker, der skulle optages deri, at vi ikke i Blinde ophæve, hvad det danske Folk har sat Pris på i mange Aar, før det fik den nærværende Grundlov, og som Folket netop ved Grundloven har troet at være saa sikker paa, at det aldrig nogensinde skulde miste det. Jeg mener, det er fuldkommen nødvendigt, at vi faae Heelstatsforsatningen forelagt først og udsætte Sagens Overgang til anden Behandling, indtil det Tidspunkt kommer, at Rigsdagen seer sig

istand til med Sikkerhed at kunne dømme over en for Land og Rige saa vigtig Sag.

Premierministeren: Det Foredrag, som den første ærede Taler holdt, vidnede om, at han i flere Henseender rigtigt opfattede vore Forhold og den Opgave, som nu foreligger. Men Meget deri blev mig ikke aldeles klart, navnlig Indholdet af det Forslag til en interimsistisk Paragraph, som han oplæste. Men jeg haaber, at denne Klarhed vil fremkomme, naar vi blive mere bekendte med det bestemte Indhold af dette Forslag. Den ærede Taler savner adskillige af de Paragrapher, som indeholdes i Grundloven, i det nye Udkast, og mener, at Rigsdagen ikke maatte give Slip paa dem, før end den havde Fællesforsatningen. Men det er allerede udtalt saavel i Motiverne som i de Udtalelser, jeg tog mig den Frihed at fremkomme med, dengang jeg forelagde Grundlovsudkastet, at en Mængde deri nævnte Paragrapher hørte til Fællesforsatningen og derfor ikke burde findes i en særlig Forsatning for Danmark. Dette synes ogsaa den ærede Taler at indrømme; men han mener kun, at de dog foreløbig til Landets Sikkerhed burde findes i den danske Grundlov saalænge, indtil man fik Fællesforsatningen. Dette forekommer der mig dog ikke at være nogen Nødvendighed for, fordi Danmarks Riges Grundlov af 1849 jo staaer urokket saalænge, indtil Fællesforsatningen bliver indført; det er først ved Fællesforsatningens Indførelse, at den danske Grundlov ophæves, og selv om man derfor bliver enig i det Forsamlingen her foreliggende Udkast, bliver dette dog ikke til Lov og altsaa heller ikke den hidtil gjældende Grundlov derved ophævet, før end tillige Fællesforsatningen er givet. — Hvad det nærmere Indhold angaaer af den forvirklede særegne Paragraph, han vil have skulde indskydes i Grundloven, da tør jeg for Dieblisset ikke derpaa indlade mig, da det ikke er mig fuldkommen tydeligt, hvad han dermed meente. Men det forekommer mig aldeles klart, at Fællesforsatningen ikke kan forelægges denne Rigsdag til Stadsæstelse, thi det er jo en Forsatning, som ikke blot skal være for Kongeriget Danmark, men for hele Monarchiet, og